

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 34. Gelasii Papæ Decretales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

ex proximis urbibus illo evocavit. Le- Sæculum V.
A.C. 494.
gatione ad Regem Burgundionum fun-
ctus, reliquum vitæ in quiete exigere co-
gitabat; verum vix elapso biennio, nem-
pe anno 496. rursus iter suscipiendum
ei fuit Ravennam, ut a Rege Theodorico
liberationem a Tributis illius anni pro Li-
guria efflagitaret. Obtinuit ut miseri po-
puli non ultra tributorum imperatorum
partem tertiam pendere tenerentur. In-
de ad sua redeuntem, cum ad Civitatem
Parmensem divertisset, catharrus corri-
puit, atque illa die, qua Ticinum perve-
nit, gravis morbus lecto affixit. Obiit
septima exinde die. Annos numerabat vi-
tæ quinquaginta octo, & Episcopatus sui
triginta. Ecclesia ejus memoriam 21. *Mart. Rom.*
Jan. recolit. 21. Jan.

§. XXXIV.

Gelasii Papæ Decretales.

Joannes Episcopus Ravennatensis sæpe
Gelasio Papæ per epistolas indicaverat,
quam tristis facies esset plurimarum in
Italia Regionum, quas Bellum, famesque
ita vastaverat, ut Clerici deessent, qui
Ecclesiis servirent, & Sacramenta Fide-
libus administrarent. Illius temporis Ne-
cessitas Papam permovit, ut aliquid de
Disciplina alias in Interstitiis ordinatio-
num observata relaxaret. Hac super re
amplam dedit epistolam ad Episcopos Lu-
Hist. Eccles. Tom. VII, G cania,

Sæculum V. cania, & Brutiorum, qui oras Italiae ma-
 A. C. 494. xime ad Meridiem positas incolunt, rur-
 Ep. 9. to. 4. susque ad Episcopos Siciliae, quæ 28 arti-
 Conc. pag. culos, seu Canones complectitur.
 1186.

Primo de ordinationibus statuitur, ut
 ille, qui ex Instituto Monastico evocatur,
 intra unum annum Presbyter ordinari
 possit, ita ut statim ordinetur Lector, No-
 tarius, aut Defensor, quæ nomina uni or-
 dini tribuuntur. Post trimestre Acoly-
 thus ordinabitur, post semestre Subdia-
 conus, si ætatem habeat, post novem
 Mensem Diaconus, si dignus sit, & tan-
 dem anno exeunte Presbyter. Cæterum
 ordinandum non impediatur Irregularitas,
 non Crimen, non Pœnitentia publica, Bi-
 gamia, conditio Servi, deformitas corpo-
 ris, nec sit rudis litterarum, has qui nescit,
 ad ordinem Ostiariatu superiorem promo-
 veri non possit. Si quis simplex Laicus
 ordinatus fuerit, sex Mensibus diutius ac
 cæteri probabitur, nec ante quam post
 Menses decem, & octo Presbyter esse po-
 terit. Prohibetur, ne Servi ordinentur,
 aut in Monasteria suscipiantur, nisi Domi-
 norum consensu fuerint manumissi, aut
 Monasterio donati. Ubique ob hunc abu-
 sum querelæ non sine Fidelium scandalo
 audiebantur. Non nulli Episcopi Ener-
 gumenos ordinabant, aut criminum reos,
 antequam Pœnitentiam egissent, aut pa-
 tiebantur ministrare Clericos, qui post
 suam

c. 22. 14.

c. 16. 17.

c. 3.

c. 14.

c. 19.

c. 17.

suam ordinationem scelera admiserant. Sæculum V.
A.C. 494.
 Omnes isti abusus districtim prohibentur, sicut etiam illud, ne recipiantur, & multo minus promoveantur Clerici Deser-
 tores, qui ab una Ecclesia ad aliam trans-
 eunt. Ordinationes non nisi diebus so-
 lemnibus fiant, id est, in jejuniis quarti,
 septimi, & secundi Mensis, & initio qua-
 dragesimæ. Sunt jejunia hæc nostræ an-
 gariæ. Rursusque in medio quadrage-
 simæ. Dies ordinationis sit Sabbatum,
 & tempus vespertinum. Velamina Vir-
 ginibus non aliis temporibus dentur,
 quam in Epiphania, in Paschate, & in Fe-
 stis Apostolorum, nisi forte magno peri-
 culo ægrotantes ante mortem hoc solatio
 recreari rogent. Sacramentum Bap-
 tismi in Paschate tantum, & in Pente-
 coste, nisi aliud Necessitas postulet, con-
 feratur.

Clerici Potestatis suæ limites non
 excedant. Presbyteri Benedictionem
 Chrysmatis, vel unctionem Pontificalem,
 id est, collationem Confirmationis, sibi
 non usurpent. Episcopo præsentem nec
 preces, nec Sacrificium, nisi ipse jusserit,
 peragent. Sine Episcopo nec Subdiaco-
 num, nec Acolythum ordinabunt. Dia-
 coni extra casum necessitatis non bapti-
 zabunt; existente necessitate etiam Lai-
 ci baptizare possunt. Omne mercatu-
 ræ genus, & lucra sordida Clericis inter-
 dicun-

c. 24.

c. 11.

c. 12.

c. 10.

Decretales
 S. Gelasii Pa-
 pæ.

c. 7.

c. 15.

c. 5.

Sæculum V. dicuntur. Simonia stricte prohibetur,
 A. C. 494. nempe ne quidquam pro collatione Ba-
 ptismi, Confirmationis, aut Ordinationis
 c. 24. exigatur. Fæminæ ab Altaris ministerio
 c. 4. 25. arceantur. Viduis nec Velamen, nec
 c. 13. Benedictio datur, sed tantum exhortatio-
 ne in bono proposito confirmentur. Qui
 Virgines consecratas duxerint, toto vitæ
 tempore Pœnitentiam agent. Novæ Ec-
 clesiæ non nisi sub Sanctorum Nominibus,
 nec sine data Sacræ Sedis facultate conse-
 crentur. Istud de illa Italiæ parte acci-
 piendum, quæ speciatim Papæ subji-
 ciebatur. Secundum antiquos Canones,
 c. 27. Reditus, & oblationes Ecclesiæ in qua-
 tuor portiones dividantur. Prima Epis-
 cōpo, secunda Clericis, tertia pauperi-
 bus, quarta Fabricæ Ecclesiæ destinata
 c. 28. est. Omnibus Clericis incumbat, Pa-
 pam monere, si quos Abusus vel Clerici,
 vel Episcopi, vel Presbyteri admitte-
 rent.

Hæ sunt Regulæ, quas Gelasius Pa-
 pa in hac epistola Episcopis Italiæ tradit.
 Quamvis levia sint, quæ de rigore Disci-
 plinæ Pontifex relaxat, nihil enim aliud
 C. 1. 2. 3. concedit, quam ut Interstitia ordinatio-
 8. 9. 24. num contrahantur, nihilominus in pluri-
 bus locis profitetur, se vel in hanc levem
 mutationem ægerrime consentire, & so-
 lum pro casu necessitatis, ne Ecclesiis Mi-
 nistri desint. Præcipit, ut existente et-
 iam

iam Necessitatis casu cœteræ Regulæ omnes observentur, & extra hunc casum de antiquæ Disciplinæ rigore nihil negligatur. Nempe Pontifex, quæ vel ex minima Disciplinæ remissione secutura essent, perspiciebat. Hæc epistola II. Martii Asterio, & Presidio Consulibus anno 494. data est. Decima quinta Maji eodem anno Gelasius Papa Episcopis Siciliae scripsit. Eandem ferme Bonorum Ecclesiasticorum Divisionem memorat, atque ex Portione Episcopi Peregrinos, & Captivos juvandos esse præcipit. Decernit ut triginta annorum Præscriptio Ecclesiæ favens secundum Leges Cæsareas locum habeat.

Sæculum V.
A. C. 494.

§. XXXV.

Concilium Romæ. Librorum Censura.

Epistola ad Episcopos Lucaniæ Synodalis esse videtur, & post celebratum Concilium data. Legimus etiam Gelasium Papam Romæ Synodum Episcoporum septuaginta eodem anno 494. convocasse. Ab hac Synodo Decretum de Distinctione Librorum Authenticorum, & Apocryphorum accepimus. In eo ab initio Index Sacrarum Scripturarum recensetur, estque illi, quem hodie Ecclesia Catholica recipit, consentaneus, nisi quod unum tantum Librum Machabæorum secundum pleraque Exemplaria me-

to. 4. p. 1263.

G 3

moret.